A GRAMMATICAL CLASSIFICATION OF THE OBJECT IN ROMANIAN LANGUAGE

Adelina Patricia Băilă
PhD. student, Babeş-Bolyai University of Cluj-Napoca

Abstract: Both in the traditional romanian grammar and the modern one, the classification of the object is done by extra grammatical standards. The designations 'direct object', 'indirect object' , 'secondary object' don't mean anything, statistically speaking about the morphosyntactic in the romanian language, and those as 'object of place', 'object of time', 'object of manner' etc. have a purely semantic explanation, not at all grammatical. For this specific reason, in the given article, we aim to realise an exclusively morphosyntactic classification of the object, having regard to, first of all, the relational/syntactical standards, and on the flip side, the morphological ones. More specifically, we will classify the object by the way it subordinates to it's primal term – by the derivation of nouns depending on cases, preposition, adherence or verbal affixes of manner – and by the lexico-grammatical classes by which it expresses it's self.

Keywords: the object, classification, semantic criteria, syntactic criteria, morphological criteria

0. Argument

Atât în gramatica tradiţională a limbii române, cât şi în cea modernă, clasificarea complementului este făcută după criterii extragramaticale. În GLR, complementul este clasificat astfel: complementele de bază – cel direct, indirect şi de agent – şi complementele circumstanţiale – de loc, de timp, de mod, de scop, de cauză, instrumental etc.[1] În mod evident, complementele circumstanţiale sunt clasificate strict din punct de vedere semantic. Cât despre complementele de bază, putem afirma că denumirile „complement direct" şi „complement indirect" nu exprimă nimic în sens gramatical, iar dacă, cel puţin în cazul celui direct, aveam ca marcă de identificare cazul acuzativ[2], cel indirect apărea atât în dativ, cât şi în acuzativ, cu sau fără prepoziţie[3]. GALR şi GBLR vin cu câteva noutăţi în ceea ce priveşte funcţia în discuţie. Pe de-o parte, noile tratate de gramatică introduc în sfera complementului funcţii precum subiectul, numele predicativ, complementul predicativ al obiectului sau predicativul suplimentar[4], iar pe de altă parte, propun noi tipuri de complemente: secundar, prepoziţional, posesiv[5]. Mai mult, gramaticile moderne redefinesc complementul drept o poziţie sintactică obligatorie[6], clasificând astfel circumstanţialele în complemente circumstanţiale (cele care sunt cerute obligatoriu de semantica verbului) şi circumstanţiale (care apar facultativ)[7], şi introduc funcţia de complement în sfera nominalului[8], funcţie care, în gramatica tradiţională, era una de tip atributiv. Or, din punctul nostru de vedere, toate aceste modificări au la bază un criteriu strict semantic, nu unul gramatical. Cu excepţia complementelor secundar şi prepoziţional, care au la bază principiul unicităţii în sintaxă (deşi,

[1] GLR 1966, vol. I, p. 149-150.
[2] GLR 1966, vol. I, p. 154.
[3] GLR 1966, vol. I, p. 163-164.
[4] Vezi GBLR 2010, unde subiectul, numele predicativ şi complementul predicativ al obiectului sunt considerate complemente matriciale (cerute obligatoriu de grila semantico-sintactică a vebului), iar predicativul suplimentar, complement nematricial (cu apariţie facultativă).
[5] GALR 2005, II *Enunţul*, p. 413-417, 438-453, 463-472, GBLR 2010, p. 447-453, 466-475, 498-506.
[6] GBLR 2010, p. 21-22, 386.
[7] GBLR 2010, p. 495.
[8] GBLR 2010, p. 386-389.

BDD-A27471 © 2017 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 02:42:14 UTC)

din nou, denumirea „complemennt secundar" nu ne spune nimic din punct de vedere gramatical, mai ales că nu se află în opoziţie cu un „complement primar"), restul complementelor sunt clasificate după criteriul obligatoriu vs. facultativ, criteriu ce are la bază sfera semantică a verbului în calitate de termen regent, iar considerarea subiectului ca funcţie de tip complement pe lângă verb se bazează, credem noi, pe faptul că verbul-predicat este caracterizat prin autonomie comunicativă şi nicidecum pe un criteriu sintactic.

Luând în considerare cele de mai sus, în articolul de faţă propunem o clasificare exclusiv gramaticală a complementului din limba română, bazându-ne pe două criterii: unul relaţional/sintactic, prin care vom avea în vedere mijloacele de subordonare ale complementului faţă de verb şi faţă de adjectiv, şi unul categorial/morfologic, prin care vom urmări clasele lexico-gramaticale prin care se exprimă complementul.[9]

1. Premise

Pentru realizarea unei clasificări categorial-relaţionale a complementului, am pornit de la câteva premise pe care le vom expune în continuare.

a) Funcţia sintactică reprezintă grupul format dintr-o relaţie de subordonare (Rs) şi un termen subordonat (Ts).[10]

b) „Relaţia sintagmatică interlexematică" este „solidaritatea dintre un sens relaţional şi un relatem"[11]; „Relaţia împreună cu cei doi termeni ai săi – sintagma – constituie **unitatea**, unitatea relaţională – şi *minimală*, şi *maximală* – a nivelului sintagmic."[12]

2. Clasificarea gramaticală a complementului în limba română

Pentru a realiza o clasificare exclusiv gramaticală a complementului din limba română vom ţine cont de două criterii:

a) criteriul relaţional/sintactic – aici vom avea în vedere modul în care se realizează relaţia de subordonare între complement, ca termen subordonat, şi termenul său regent; cu alte cuvinte, vom urmări mijloacele de subordonare ale complementului faţă de termenul său regent;

b) criteriul categorial/morfologic – aici vom avea în vedere clasele lexico-gramaticale prin care se exprimă complementul.

2.1. Clasificarea relaţională (sintactică) a complementului în limba română

În limba română, mijloacele de subordonare la nivel intrapropoziţional sunt: flexiunea cazuală, acordul (sintagmatic), prepoziţia, aderenţa şi afixele verbale de mod. Complementul se poate subordona prin flexiune cazuală, prepoziţie, aderenţă şi afixe verbale de mod.[13]

2.1.1. Complementul cazual

Complementul subordonat prin flexiune cazuală este un *complement cazual*. Din punctul nostru de vedere, în limba română avem cinci cazuri: nominativ, acuzativ, genitiv, dativ şi vocativ[14], iar complementul se poate subordona prin flexiune cazuală în acuzativ şi dativ.

a) Complementul subordonat prin flexiune cazuală în acuzativ se va numi *complement acuzatival*.

Exemple: 1) Nu-*l* cunosc *pe Andrei*.
2) Ana mă învaţă *germană* de câte ori ne întâlnim.
3) Îmi trăiesc *viaţa* aşa cum vreau eu, nu cum vor ceilalţi.

[9] Clasificarea gramaticală a complementului pe care o propunem aici are drept model clasificarea cagetorial-relaţională a atributului, realizată de lingvistul G. G. Neamţu. Vezi Neamţu 2014 (b), p. 381-416.
[10] Drăşoveanu 1997, p. 47.
[11] Drăşoveanu 1997, p. 29.
[12] Drăşoveanu 1997, p. 34.
[13] Ne referim aici la complementul subordonat verbului sau adjectivului. Nu luăm în considerare „complementul substantivului" (complement exprimat printr-un adjectiv pronominal posesiv şi subordonat prin acord unui substantiv) care apare în GBLR 2008, p. 386-389, şi pe care noi îl considerăm un atribut adjectival.
[14] Vezi GALR 2005, I. *Cuvântul*, p. 70-71, şi GBLR 2010, p. 56, unde se vorbeşte despre un al şaselea caz, numit „caz direct/neutru". Pentru argumente care susţin inexistenţa unui al şaselea caz, vezi Neamţu 2012-2013.

BDD-A27471 © 2017 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 02:42:14 UTC)

4) Clujul se umple de studenţi *toamna*.

b) Complementul subordonat prin flexiune cazuală în dativ se va numi *complement dival*.

Exemplu: 5) *I*-am cumpărat *Dianei* un buchet de levănţică.

2.1.2. Complementul prepoziţional

Complementul subordonat prin prepoziţie va fi denumit *complement prepoziţional*.

a) Complementul prepoziţional în acuzativ

Exemple: 6) Am vorbit *despre problema* lui Andrei toată ziua.
7) Am dansat *cu Alina* toată noaptea.
8) Îmi place să scriu doar *cu stiloul*.
9) Mergem *la mare* duminica viitoare.
10) Îi aşteptăm *de la ora* 13 şi încă nu au ajuns!

b) Complementul prepoziţional în dativ

Exemple: 11) Am acţionat *conform planului* tău şi totul e mers bine.
12) *Datorită ţie* mi-am luat examenul.

c) Complementul prepoziţional în genitiv

Exemple: 13) Nu vreau să votez *împotriva Angelei*.
14) *Din cauza Cristinei* mi-am picat examenul.
15) Casa învăţătorului se află chiar *în dreapta şcolii*.
16) Am ajuns la petrecere *înaintea Mariei*.

Observaţia 1. Complementul subordonat prin prepoziţie şi exprimat printr-un substantival poate apărea, în funcţie de regimul prepoziţiei, în cazurile acuzativ, dativ sau genitiv. Totuşi, nu vom utiliza denumirea *complement prepoziţional acuzatival/dativ/genitival* pentru a nu se înţelege că respectivul complement s-ar subordona prin două mijloace: prepoziţie şi flexiune cazuală. Eventual, putem utiliza denumirea *complement prepoziţional* cu precizarea *în acuzativ/dativ/genitiv*.

Observaţia 2. În studii de specialitate recente, prepoziţiile cu genitivul sunt considerate „substantive semiindependente”[15]. În cazul în care acceptăm această teorie, nu vom mai avea complementul prepoziţional în genitiv.

Observaţia 3. Inventarul prepoziţiilor cu dativul variază de la un autor la altul.[16]

d) Complement prepoziţional

Exemple: 17) Aici vorbim *despre a munci*, nu *despre a chiuli*.
18) Plec *de acasă* înspre Timişoara abia mâine.

2.1.3. Complementul aderent

Complementul care se subordonează prin aderenţă va fi denumit *complement aderent*.

Exemple: 19) Festivitatea de premiere va avea loc *mâine*.
20) Studentul din Italia vorbeşte *bine* limba română.
21) Merg *acasă* fiindcă e ziua mamei.

2.1.4.Complement modal

Complementul care se subordonează prin afixe verbale de mod va fi denumit *complement modal*.

Exemple: 22) A învăţat a scrie în limba română.
23) Vine de la şcoală *râzând* şi *chiuind*.

2.2. Clasificarea categorială (morfologică) a complementului în limba română

În limba română, complementul se exprimă prin următoarele clase lexico-gramaticale: substantiv, pronume, numeral, verb, adverb, interjecţie. În funcţie de acestea şi ţinând cont de

[15] Neamţu 2012-2013.
[16] Vezi GLR 1966, vol. I, p. 328, GALR 2005, I. Cuvântul, p. 613 şi 628-629, GBLR 2010, p. 324, Neamţu 2008, p. 38.

BDD-A27471 © 2017 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 02:42:14 UTC)

mijloacele de subordonare a complementului prezentate anterior, realizăm, în continuare, clasificarea categorial-relaţională a funcţiei discutate.

2.2.1. Complementul substantival

a) Complementul substantival acuzatival

Exemple: 24) *Toamna* se deschid porţile şcolilor.
25) L-am văzut *pe Vlad* la antrenamente.
26) Mă învaţă *o poezie* de trei zile încoace.

Observaţia 4. În articolul de faţă considerăm că unităţile precum *toamna, noaptea, lunea* etc. care exprimă timpul sunt substantive în „acuzativul timpului”.[17]

b) Complementul substantival datival

Exemple:27)I-am telefonat *Anei*, dar nu *mi*-a răspuns.
28) Stai *locului* odată!

c) Complementul substantival prepoziţional

c1) Complementul substantival prepoziţional (în acuzativ)

Exemplu: 29) Mă întâlnesc *cu Ana* zilnic.
30) Dansează *de fericită* ce este.

Observaţia 5. În articolul de faţă preluăm ideea susţinută de G. G. Neamţu, conform căreia elementele „roşie” şi „rea” din contextele „*Din roşie* s-a făcut albă.”, „Plânge *de rea* ce e.” sunt substantive (provenite din adjective, cu o conversiunie nemarcată prin articol) cu funcţie sintactică de complement (în opinia noastră, un complement prepoziţional), nu adjective.[18]

c2) Complementul substantival prepoziţional (în dativ)

Exemplu: 31) *Datorită părinţilor* mei am putut studia la facultate.

c3) Complementul substantival prepoziţional (în genitiv)

Exemplu: 32) Nu voi vota niciodată *contra colegei* mele.

2.2.2. Complementul pronominal

a) Complementul pronominal acuzatival

Exemplu: 33) *Pe ele* nu *le* voi mai vedea niciodată.

b) Complementul pronominal datival

Exemplu: 34) *Lor le* voi citi poveşti în fiecare zi.

c) Complementul pronominal prepoziţional

c1) Complementul pronominal prepoziţional în acuzativ

Exemplu: 35) Mă gândesc *la tine* în fiecare zi.

c2) Complementul pronominal prepoziţional în dativ

Exemplu: 36) *Graţie lui* sunt astăzi ceea ce sunt.

c3) Complementul pronominal prepoziţional în genitiv

Exemplu: 37) A luptat *împotriva lor* şi a câştigat.

2.2.3. Complementul numeral

Observaţia 6. În opinia noastră, numeralul este o clasă lexico-gramaticală autonomă în care are loc opoziţia *numeral* (fără alte valori morfologice)vs. *adjectiv numeral*.

a) Complementul numeral acuzatival

Exemplu: 38) *Pe doi* dintre ei îi cunosc, dar *pe al treilea* nu l-am mai văzut până acum.

b) Complementul numeral datival

Exemplu: 39) *La trei* dintre elevi le-au dat manuale noi.

[17] Neamţu 2008, p. 57.
[18] Neamţu 2014 (a). Pentru ideea conform căreia exemplele în discuţie reprezintă complemente exprimate prin adjectiv, vezi GBLR 2010, p. 325.

BDD-A27471 © 2017 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 02:42:14 UTC)

c) Complementul numeral prepoziţional
c1) Complementul numeral prepoziţional în acuzativ
Exemplu: 41) Merg la teatru *cu două* dintre prietenele mele.
c2) Complementul numeral prepoziţional în dativ
Exemplu: 42) Mi-am luat examenul *datorită a două* dintre colegele care stăteau lângă mine.
c3) Complementul numeral prepoziţional în genitiv
Exemplu: 43) A acţionat *împotriva a doi* dintre subalternii săi.

Observaţia 7. Exemplele cu complement numeral prepoziţional în dativ şi cu complement numeral prepoziţional în genitiv reprezintă construcţii corecte şi posibile în limba română, dar care astăzi par învechite, nenaturale.

2.2.4. Complementul verbal
a)Complementul verbal prepoziţional
a1) Complement infinitival prepoziţional
Exemplu: 44) Aici vorbim *despre a munci*, nu *despre a chiuli*.
a2) Complement supinal
Exemplu: 45) Mama l-a trimis *la învăţat*, dar el nici nu vrea să audă.

Observaţia 8. Având în vedere că supinul apare întotdeauna cu prepoziţie, elementul „prepoziţional" adăugat denumirii „complement supinal" ar fi de prisos.

b) Complementul verbal modal
b1) complement infinitival modal
Exemplu: 46) A învăţat *a scrie* şi *a citi* în limba română.

Observaţia 9. Exemplele cucomplement infinitival modal sunt corecte şi posibile în limba română, dar astăzi par nişte construcţii învechite, rar utilizate.

b2) complement gerunzial
Exemplu: 47) A plecat de la noi *plângând*.

Observaţia 10. Deoarece nu am identificat un complement gerunzial prepoziţional căruia să i se opună cel modal, propunem denumirea *complement gerunzial* (considerând-o suficientă) pentru complementul verbal modal exprimat prin gerunziu.

Observaţia 11. În cercetări de sintaxă mai vechi şi mai recente[19], verbele la moduri nepersonale au, intrapropoziţional, funcţia sintactă de *propredicat*[20], reprezentând contrageri ale unor propoziţii coordonate sau subordonate. E lesne de înţeles că, odată acceptată această perspectivă, nu ar mai putea fi vorba despre existenţa unui complement verbal modal.

2.2.5. Complementul adverbial
a)Complementul adverbial aderent
Exemplu: 48) Cântă foarte *frumos* la pian!
49) Mihnea este un copil *bine* crescut.
b) Complementul adverbial prepoziţional
Exemplu: 50) Pleacă *de acasă* luni şi se întoarce abia miercuri.
2.2.6. Complementul interjecţional
a)Complementul interjecţional aderent
Exemplu: 51) A sărit *ţup-ţup* prin iarbă.

[19] Draşoveanu 1997, p. 248-275, şi Neamţu 2012-2013.
[20] Conceptul *propredicat* îi aparţine lui D. D. Draşoveanu. Vezi Draşoveanu 1997, p. 248.

BDD-A27471 © 2017 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 02:42:14 UTC)

b) Complementul interjecţional prepoziţional

Exemplu: 52) Umblă pe stradă *ca vai* de el.

3. Patru perspective asupra clasificării complementului

Având în vedere clasificarea complementului în gramatica tradiţională, noutăţile aduse de GALR şi de GBLR şi clasificarea propusă de noi, redăm, în tabelul de mai jos, o paralelă între cele patru perspective aduse în discuţie în articolul prezent.

GLR	GALR	GBLR	Opinia noastră
Complement direct	Complement direct	Complement direct	Complement acuzatival
	Complement secundar	Complement secundar	
Complement indirect	Complement indirect	Complement indirect	Complement dativ al
	Complement posesiv	Complement posesiv	
	Complement prepoziţional	Complement prepoziţional	Complement prepoziţional
Complement de agent	Complement de agent	Complement de agent	Complement prepoziţional
-	Complement comparativ	Complement comparativ	Complement acuzatival
Complement circumstanţial de loc	Circumstanţial de loc	Complement circumstanţial de loc	Complement prepoziţional
		Circumstanţial de loc	Complement aderent
			Complement dativ al
Complement circumstanţial de timp	Circumstanţial de timp	Complement circumstanţial de timp	Complement prepoziţional
			Complement aderent
		Circumstanţial de timp	Complement acuzatival
Complement circumstanţial de cauză	Circumstanţial de cauză	Circumstanţial de cauză	Complement prepoziţional
Complement circumstanţial de scop	Circumstanţial de scop	Circumstanţial de scop	Complement prepoziţional
Complement circumstanţial de mod (propriu-zis, care arată măsura, comparativ)	Circumstanţial de mod	Complement circumstanţial de mod	Complement prepoziţional
			Complement aderent
		Circumstanţial de mod	
Complement circumstanţial instrumental	Circumstanţial instrumental	Circumstanţial instrumental	Complement prepoziţional

BDD-A27471 © 2017 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 02:42:14 UTC)

Complement circumstanţial sociativ	Circumstanţial sociativ	Circumstanţial sociativ	Complement prepoziţional
Complement circumstanţial de relaţie	Circumstanţial de relaţie	Circumstanţial de relaţie	Complement prepoziţional
			Complement aderent
Complement circumstanţial condiţional	Circumstanţial condiţional	Circumstanţial condiţional	Complement prepoziţional
			Complement aderent
Complement circumstanţial concesiv	Circumstanţial concesiv	Circumstanţial concesiv	Complement prepoziţional
			Complement aderent
Complement circumstanţial opoziţional	Circumstanţial opoziţional	Circumstanţial opoziţional	Complement prepoziţional
Complement circumstanţial cumulativ	Circumstanţial cumulativ	Circumstanţial cumulativ	Complement prepoziţional
			Complement aderent
Complement circumstanţial de excepţie	Circumstanţial de excepţie	Circumstanţial de excepţie	Complement prepoziţional
			Complement aderent
-	Circumstanţial cantitativ	Complement circumstanţial cantitativ	Complement prepoziţional
			Complement aderent
		Circumstanţial cantitativ	Complement acuzatival
	Circumstanţial consecutiv	Circumstanţial consecutiv	Complement prepoziţional
-	-	Circumstanţial de modalitate	Complement prepoziţional Complement aderent

Observaţia 12. Complementul intern, care este amintit în tratatele de gramatică, dar care nu este inclus în nicio clasificare[21], se încadrează, după părerea noastră, la complementul acuzatival.

Observaţia 13. Nu am inclus în tabel funcţiile sintactice de subiect, nume predicativ, complement predicativ al obiectului, predicativ suplimentar şi complement al numelui, funcţii care se găsesc, în GBLR, la capitolul dedicat complementului. Considerăm că o discuţie despre aceste funcţii ar constitui subiectul unui alt articol şi, din raţiuni de spaţiu, nu o vom deschide aici, limitându-ne la a preciza, pe scurt, unde se încadrează fiecare dintre acestea în

[21] GBLR 2010, p. 277.

BDD-A27471 © 2017 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 02:42:14 UTC)

opinia noastră: subiectul este o funcţie sintactică ce nu intră în sfera complementului fiindcă nu se subordonează verbului[22], numele predicativ, complementul predicativ al obiectului şi predicativul suplimentar se încadrează în sfera atributivului, nesubordonându-se verbului niciuna dintre ele[23], iar complementul numelui reprezintă, de fapt, un atribut (adjectival/substantival/pronominal etc.).

4. Concluzii

Aplicând criteriile relaţional/sintactic şi categorial/morfologic pentru clasificarea complementului în limba română, am obţinut şaisprezece tipuri de complement: complementul substantival acuzatival, complementul substantival dativ, complementul substantival prepoziţional, complementul pronominal acuzatival, complementul pronominal dativ, complementul pronominal prepoziţional, complementul numeral acuzatival, complementul numeral dativ, complementul numeral prepoziţional, complementul infinitival modal, complementul infinitival prepoziţional, complementul gerunzial, complementul supinal, complementul adverbial aderent, complementul adverbial prepoziţional, complementul interjecţional aderent, complementul interjecţional prepoziţional.

Suntem conştienţi de faptul că o asemenea clasificare determină reducerea numărului de complemente din gramatica limbii române, dar nu considerăm că acest aspect este unul negativ. De asemenea, ţinând cont de noua direcţie integratoare a gramaticii limbii noastre, în care morfosintaxa, semantica şi pragmatica se află într-o relaţie de interdependenţă, propunem şi o clasificare semantică a fiecărui tip de complement identificat în articolul prezent, clasificare ce va constitui obiectul cercetărilor noastre viitoare. Totodată, rămâne de studiat modul în care putem aplica principiul unicităţii[24] în sfera complementului, ajungând, eventual, la o redefinire[25] a acestuia din punct de vedere sintactic şi semantic.

BIBLIOGRAPHY

Draşoveanu 1958 – D. D. Draşoveanu, *Despre natura raportului dintre subiect şi predicat*, în CL, III, 1958, p. 175-182.

Draşoveanu 1967 – D. D. Draşoveanu, *Despre elementul predicativ suplimentar*, în CL, XII, 1967, nr. 2, p. 235-242.

Draşoveanu, 1997 – D. D. Draşoveanu, *Teze şi antiteze în sintaxa limbii român*e, Cluj-Napoca, Editura Clusium.

GALR, 2005 – Valeria Guţu Romalo (coord.), *Gramatica limbii române, I Cuvântul, II Enunţul*, tiraj nou, revizuit, Bucureşti, Editura Academiei Române.

GBLR, 2008 – Gabriela Pană Dindelegan (coord.), *Gramatica de bază a limbii române*, Bucureşti, Editura Univers Enciclopedic Gold.

GLR – Alexandru Graur (coord.), *Gramatica limbii române*, ediţia a II-a revăzută şi adăugită, Bucureşti, Editura Republicii Socialiste România.

Neamţu 1986 – G. G. Neamţu, *Predicatul în limba română. O reconsiderare a predicatului nominal*, Bucureşti, Editura ştiinţifică şi enciclopedică.

Neamţu, 2008 – G. G. Neamţu, *Teoria şi practica analizei gramaticale. Distincţii şi... distincţii*, Piteşti, Editura Paralela 45.

Neamţu, 2012-2013 – G. G. Neamţu, *Curs de Sintaxa limbii române contemporane*, ţinut la Universitatea Babeş-Bolyai Cluj-Napoca, Facultatea de Litere.

[22] Draşoveanu 1958, Neamţu 1986, p. 18-23.
[23] Draşoveanu 1967, Neamţu 1986, Neamţu 2012-2013.
[24] Draşoveanu 1997, p. 59-72, GBLR, p. 24.
[25] Aşa cum este enunţat de către D. D. Draşoveanu, principiul unicităţii nu poate fi aplicat complementelor identificate în acest articol, deoarece într-un exemplu precum *Merg la mare cu părinţii mei., la mare* şi *cu părinţii* reprezintă două complemente de acelaşi fel – substantivale prepoziţionale – subordonate aceluiaşi termen regent – verbului *merg* – şi necoordonate între ele.

BDD-A27471 © 2017 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 02:42:14 UTC)

Neamţu 2014 (a) – G. G. Neamţu, *Observaţii pe marginea grupării „prepoziţie + adjectiv" în română*, în *Studii şi articole gramaticale*, Cluj-Napoca, Editura Napoca Nova, p. 289-296.

Neamţu, 2014 (b) – G. G. Neamţu, *O clasificare categorial-relaţională a atributului în limba română*, în *Studii şi articole gramaticale*, Cluj-Napoca, Editura Napoca Nova, p. 381-416.

BDD-A27471 © 2017 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 02:42:14 UTC)